

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 14. lib. 1. Machabæorum, in quo describitur
Pax & requies Judæorum sub Simone obtenta, foedus cum Romanis &
Spartanis renovatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

purgantes animæ die noctuque clamant: miseremini mei saltem vos amici mei! quibus redimendis parvæ elemosinæ, breves orationes, pauca mortificationis opera sufficerent: & tamen hæc ipsa eis denegantur.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 14. lib. 1. Machabæorum, in quo describuntur Pax & requies Judæorum sub Simone obtenta, fœdus cum Romanis & Spartanis renovatum.

Considera: **P**acem & requiem, quam Judæi post varia belli tempo-^{N.425.}
ra tandem sub Simone obtinuerant, figuram esse Pa-
cis & Quietis illius, quæ Electi post exantlata vitæ hujus prælia sub Du-
ce Christo erunt æternum fruituri, tunc unusquisque (ut hîc asserit S.
Scriptura v 12. & 13. capitis cit. *sedebit sub vite sua & sub ficulnea sua, &
non erit, qui eos terreat.* S. Augustinus hanc Pacem & Requiem exactius
perpendens exclamat in manuali: *ò Vita vitalis! vita sempiternæ beata!
ubi gaudium sine mœrore, requies sine labore, Dignitas sine tremore, opes sine
amissione, sanitas sine languore, abundantia sine defectione, vita sine morte per-
petuitas sine corruptione, Beatitudo sine calamitate.* Regius Propheta men-
tis oculò intuitus hunc Pacis & quietis æternæ statum, etiam in ipso
tantum atrio possidendum, profitetur plus solidæ dulcedinis afferre
unâ die, quam quidquid collectim sumptum mundus mille annis affer-
re posset. *Melior est dies una in atris tuis, super millia* Psal. 83. Dives ille
inter obscurissimas Tartari umbras & acutissimas sedens flammæ,
tantam crediderat virtutem inesse uni digito, aquis cœlestibus tincto,
ut sufficeret: omni siti & tormentis ejus extinguendis. Dominus
ille Evangelicus peregrè profectus, postquam Domum rediit, pro-
meritis servos suos remuneraturus, non est auditus dicere *posside gau-
dium Domini tui, aut fruiere gaudiò Domini tui; sed intra in gaudium Domini
tui.* Erat gaudium isthoc typus Beatitudinis æternæ, quæ cum ob-
immensitatem suam à nemine hominum possit concludi, & com-
prehendi, necesse est: ut eam Beatus ingrediatur absorbendus ab ea
sicut guttula ab Oceano penè infinito. Ita absorptus legitur ille
miles speculò exempl. 13. v. cœlest. Glor. qui à defuncto socio ad
solemnem epulas (cœlestium fercularum tantummodo umbras) in-
vitus: cum ultimo etiamnum cibo adfuisset, redire ad suos jussus,
invenit Monasterium locò domûs, de qua prius exierat, extructum
sicque

ficquè ducentis annis emanat. Ita pariter absorptus est ille Monachus, qui ab avicula suaviter cantante seductus; cum ambigeret de veritate Verborum Prophetæ regii dicentis: *mille anni ante oculos tuos tanquam dies hesternæ, quæ præterit*; per trecentos annos in hac unica cælestis musicæ figura detentus est. At quid multum laboris impendam in explicanda Beatitudine cælesti, dum ipse Apostolus eâ transeunter fructus fateri cogitur 1. Corinth. 2. v. 9. *nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ preparavit Deus iis, qui diligunt eum.* Quæ verba altissimâ mente contemplans Silvanus Abbas, cum prolixiores fudisset preces, manus suis oculis apponens, sic eos allocutus esse fertur: *o oculi mei! diem vobis negari permittite. Claudamus hic valvas, quæ vix unquam sine periculo patent. Nihil est in Orbe terrarum, quod dignum visu sit. Quidquid ostentat terra, modicum est & vile, nihil ad Cælum. In Cælo magna, pulchra, æterna sunt. Illic abundabimus, ubi Deum videbimus.* Ut enim solis unicus radius magis Orbem, quam omnia cætera Olympi sidera illuminat: ita unica Dei fructio plus liquidum affert gaudii, quam omnes deliciae simul possessæ, vel etiam tota æternitate possidendæ. Quid ergo Christiane Lector te detinet in hac miseriarum valle, ut non toto annisu ad Cælum properes? hic vides formosam Rachelem, sed non nisi sterilem, vides fecundam Liam, sed Lippam, vides Naaman syrum divitem, sed leprosum. Miraris & permagni æstimas Regum potentias, Ducum Victorias, urbium palatia, palatiorum cameras, hortorum flores, Principum ornamenta, scæminarum elegantiam, sapientum doctrinas: sed quid hæc omnia admirationis tux sunt objecta, nisi Prophetâ teste: *scænum & flos agri?* ut pulcherrimè advertit S. Ambros. lib. 3. Hexam. caq. 37. dicens: *Dei sententia non humana est omnis caro scænum. Et verè vires enim gloria hominis in carne, & quæ putatur esse sublimis, exigua quasi herba est, præmatura ut flos, caduca quasi scænum, germinat vite viriditatem in speciem, non in fructu soliditatem &c. surgite! eamus!* admonet ergo me & te Christus Christiane Lector. Erigamus animam humi jacentem, ad superna dirigamus mentis oculos, volemus super inconstantiam hujus lunæ. Quidquid difficultatis habet via ducens ad patriam, unicâ Beatitudinis cogitatione dulcescet. Sicut urfi alvearia invadunt, favorum dulcedine allecti, quos melle plenos credunt, nec ullos apum aculeos timent, aut curant; ita quidquid asperitatis obviat, unica Cæli memoria expellit.

Doctri-